

εἶδους τούτου ὑπῆρχε πλέον ἐν Chennevières - sur - Marne, ἐντὸς θελκτικῆς παροχθίου ἐπαύλεως, ἐν ἣ κατ'ὀκει πλούσιός τις Ἀγγλος, ὁ Γουλιέλμος Κόπ. Τὸ ρόδον τοῦτο, ὅπερ ἦτο ἱσως τὸ τελευταῖον τῆς ἐποχῆς, ἐφαίνετο τὸ δροσερώτερον καὶ λαμπρότερον τῶν κατὰ τὸ ἔτος ἐκείνου ἀναπτυχθέντων. Ἦγειρε τὴν λεπτοφυᾶ αὐτοῦ κεφαλὴν ὑπεράνω θελκτικῆς φυλλადος ἐξ ἐπτά διαστικτῶν καὶ ἐλλειψοειδῶν φυλλαρίων. Εἶχε συνάμα τὴν ὄψιν τόσον ἐπαγωγὸν καὶ παρθενικὴν, ὥστε αἱ μέλισσαι ἐπετρυγίζον ἐρωτύλως περὶ αὐτό, χωρὶς νὰ τολμήσωσι νὰ βεβηλώσωσι τὸν ἀγνὸν αὐτοῦ κάλυκα. Ἐγένετο ἐπίσης τὸ ἀντικείμενον ἀκαθέκτου ἐπιθυμίας νεανίου, ὠραίου ἐξωτερικοῦ, τοῦ Ἐδμόνδου Ἑστιβάλ, διακεκριμένου δικηγόρου τῶν Παρισίων.

Οὗτος, πρῶτον τινὰ περιεπάτει παρὰ τινὰ φραγμὸν ἐκ λευκακανθῶν, ὑπεράνω τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε τὸ ρόδον ἐκεῖνο, ἐξ οὗ μετὰ κόπου ἀπέσυρε τὸ βλέμμα. Προφανῶς ἐσκέπτετο νὰ ἀρπάσῃ αὐτό, ὅτε ὁ ἰδιοκτήτης, περιβεβλημένος τὸν κοιτωνίτην αὐτοῦ καὶ καπνίζων σιγάρον, ἐφάνη ἐπὶ τινος τῶν πρὸς τὴν ὁδὸν παραθύρων τῆς οἰκίας. Ὁ Ἐδμόνδος ἐπροχώρησεν ἀποφασιστικῶς πρὸς αὐτόν, τὸν ἐχαίρετίσε μετὰ προφανοῦς δυσαρρεσκείας καὶ τῷ εἶπεν :

— Κύριε, σήμερον ἐπεσκέφθην ὅλους τοὺς κήπους, περιφερείας δύο λευγῶν, καὶ δὲν ἠδυνήθην νὰ προμηθευθῶ ἓν ρόδον.

Ὁ Ἀγγλος φλεγματικῶς ἀφῆκεν ἐκ τοῦ στόματός του νέφος καπνοῦ καὶ ἀπήντησε :

— Τότε λοιπόν, κύριε, ἔπρεπε νὰ διατρέξῃτε δέκα λεύγας.

Ὁ Ἐδμόνδος ἐψιθύρισε μετὰ συγκινήσεως :

— Τοῦτο ἐσκόπουν νὰ κάμω, κύριε, ὅτε παρετήρησα ὅτι ὑπῆρχε ἓν ρόδον εἰς τὸν κήπὸν σας καὶ ἐσκέφθην ὅτι θὰ λάβετε τὴν καλωσύνην νὰ μοὶ τὸ προσφέρετε.

Ὁ Ἀγγλος ἀφῆκε νέον νέφος καπνοῦ μετὰ τοῦ αὐτοῦ βρεττανικοῦ φλέγματος.

— Θὰ τὸ προσφέρω ἐγὼ ὁ ἴδιος πρὸς τὴν δεσποινίδα Βελανζέρ, ἀπεκρίθη.

— Ἐπεθύμουν ἐν τούτοις νὰ ἤμην εἰς τὴν θέσιν σας, κύριε Γουλιέλμε Κόπ.

— Δὲν εἶναι δυνατόν, κύριε Ἐδμόνδε Ἑστιβάλ. Πρὸ ἐνὸς μηνὸς προσφέρετε καθ' ἐκάστην πρὸς τὴν δεσποινίδα Λεονήν ἀπὸ τὰ ὠραῖα αὐτὰ ἄνθη, τὰ ὁποῖα ἰδιαιτέρως ἀγαπᾷ καὶ εἶνε δίκαιον τὴν φορὰν αὐτὴν, τοῦλάχιστον, νὰ τῆς τὸ προσφέρω ἐγὼ.

— Τότε θὰ λάβωμεν τὴν τιμὴν νὰ μονομαχήσωμεν.

— Εὐχαρίστως. Μετὰ μίαν στιγμὴν. Εἰμαι εἰς τὰς διαταγὰς σας. Λέβετε τὸν κόπον νὰ εἰσέλθετε.

Καὶ ὁ ἀπαθὴς Ἀγγλος ἐκάπνισε μὲχρι τέλους τὸ σιγάρον του, ἐνεδύθη καὶ κατήλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν, κρατῶν δύο ξίφη.

Ὁ Ἐδμόνδος περιέμενεν αὐτὸν ἀνυπομονῶν.

— Σὰς ἀρέσουν, κύριε, τὰ ὄπλα αὐτά;
— Μάλιστα.

— Λαμβάνω μαζί μου τὸν ὑπνῆρτην μου Ἰωάννην, ὅταν δὲ διέλθωμεν τῆς οἰκίας σας λαμβάνετε καὶ τὸν ἰδικόν σας, θὰ χρησιμεύσωσιν ὡς μάρτυρες κατὰ τὴν μονομαχίαν, καὶ ἐντὸς τετάρτου τὸ πολὺ...

— Τὸ ρόδον θὰ ἀνήκῃ εἰς τὸν νικητὴν;
— Σύμφωναι.

Κατηνύθησαν πρὸς μικρὸν τι δάσος καὶ ἐξελέξαντο ἄδενδρον μέρος κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ χλὴ μόλις ἐφύετο.

Ὁ Γουλιέλμος Κόπ ἐξεδύθη τὸν ἐπενδύτην του. Οἱ εὐρεῖς ὤμοί του ἐκινούντο ἀσθενῶς ὑπὸ τὸ λεπτὸν ὑποκάμισόν του, εἰς τὸ εὐεῖδές αὐτοῦ πρόσωπον δὲ ἐφαίνετο ἡ ἐλαχίστη συγκίνησις. Ἐξ ἐναντίας, οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἐδμόνδου ἐμκρύρουν ζωηρότητα καὶ θάρρος. Ἦτιον δὲ ὠραῖος τοῦ ξανθοῦ υἱοῦ τῆς Ἀλβιδῶνος, ἐκέκτετο ὅμως πλειότεραν λεπτότητα καὶ θέλγητρα. Ἦτο ἐκ τῶν ἀνδρῶν, οὓς ὁ κόσμος συνήθως ἀποκαλεῖ ὠραίους.

Οἱ δύο ἀντίπαλοι ἐτοποθετήθησαν ἀπέναντι ἀλλήλων, ἀλλὰ πάραυτα σχεδὸν ὁ Λουκιανὸς διὰ χειρονομίας ἀπεμακρυνε τοὺς ὑπνῆρτας.

— Κύριε Ἐδμόνδε, εἶπε μετ' ἀταράχου ψυχραιμίας, θὰ ἐλυπούμην πολὺ, ἐὰν σὰς ἐφόνευον, χωρὶς νὰ μάθετε ὅτι ματαίως ἐπιδάφιλεύετε περιποιήσεις πρὸς τὴν δεσποινίδα Λεονήν Βελανζέρ, διότι δὲν θὰ βραδύνω νὰ τὴν νυμφευθῶ.

— Ὑμεῖς ! ἀνέκραξεν ὁ Ἐδμόνδος.

— Ἐγώ. Τὰ πάντα συνεφωνήθησαν ἀπὸ τῆς ἐσπέρας τῆς χθὲς μεταξὺ αὐτῆς, τοῦ πατρός της καὶ ἐμοῦ.

— Δὲν εἶναι δυνατόν ! ἀπεκρίθη ὁ Ἐδμόνδος θλιβερώς, διότι δὲν σὰς ἀγαπᾷ!

— Δὲν σὰς βλέπει μετ' ἀδιαφορίας, ἀπεκρίθη ὁ Γουλιέλμος μετὰ θαυμασίας γαλήνης, αὐτὸ τὸ γνωρίζω, μοὶ τὸ εἶπεν ἡ ἰδία, εἶνε νεῖνις ὠραία, χαρίεσσα, ἀλλὰ καὶ εἰλικρινής. Ἐλπίζω ὅτι θὰ δυνήθῃ νὰ με ἀγαπήσῃ ὅταν θὰ γίνῃ σύζυγός μου. Αὐτὸ μόνον ἔχω ἀνάγκην εἶμαι βέλαιος, θὰ με ἀγαπήσῃ.

— Πῶς ἠδυνήθητε νὰ τῆς ἀποσπάσῃτε τὴν ὑπόσχεσιν αὐτὴν;

— Καθόλου, καθόλου, δὲν τῆς ἀπέσπασα τίποτε. Ὁ πατήρ της, κινδυνεύων ἐνεκὰ ἀτυχῶν κερδοσκοπιῶν, ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην 200,000 φράγκων ἵνα πληρώσῃ τὰ χρεῖα του. Συγκατένευσα νὰ τοῦ δανείσω ἀμέσως τὰς 200,000 φράγκα, καὶ ὁ τόκος, τὸν ὁποῖον ἀπήτησα, ἦτο ἡ χεὶρ τῆς δεσποινίδος Λεονῆς. Εἰπέτε, εἰλικρινῶς, ἠδύναντο νὰ μοὶ τὸν ἀρνῇθῶσι; Ἰδοὺ πῶς συνέβη τὸ πρᾶγμα.

Ἀόριστον μεῖδιμα εὐτυχίας ἐπλανήθη ἐπὶ τῶν χειλέων τοῦ Γουλιέλμου.

Ὁ Ἐδμόνδος ἔμεινεν ὡς εἰ κεραυνόπληκτος ἐκ τῆς ἀποκαλύψεως ταύτης, ἥς δὲν ἠδύναντο ν' ἀρνῇθῃ τὴν εἰλικρινείαν, καθότι ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Γουλιέλμος Κόπ οὐδέποτε ἐψεύδετο. Δάκρυα ἔρρεον κρουνηδὸν ἐπὶ τῶν παρειῶν του καὶ δὲν ἠδύναντο νὰ προφέρῃ λέξιν.

— Πολὺ καλὰ, βλέπετε, νομίζω, ὅτι

εἶνε ἀνωφελές νὰ κτυπηθῶμεν. ἐπανελάβεν ἡπίως ὁ Γουλιέλμος. Μόνον γὰρ ἔχω τῶρα τὸ δικαίωμα νὰ προσφέρω ἢ πρὸς τὴν δεσποινίδα Λεονήν.

Ὁ Ἐδμόνδος ἀνεσκίρτησεν εἰς τὰς ἐξεις ταύτας, ἔφερε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν γρῶν παρειῶν αὐτοῦ, ἵνα ἀπομάξῃ τὰ δάκρυά του καὶ

— Εἰς προσοχήν, κύριε ! εἰς προσοχήν ! ἀνέκραξεν.

— Λοιπὸν τὸ ἀπεφασίσατε !

— Εἰς προσοχήν, ἐπανελάβεν ὁ Ἐδμόνδος ἀπεγνωσμένος.

Τὰ ξίφη διεσταυρώθησαν ἐκ νέου, καὶ μετὰ τινὰς ἐκκλίσεις ὁ Ἐδμόνδος ἔπεσε, σοβαρῶς τραυματισθείς. Οἱ ὑπνῆρται μετέφερον αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν του, ἔνθα ἐπέδεσαν τὰς πληγὰς αὐτοῦ. Ὁ ἱατρὸς ἀπεφάνθη ὅτι τὸ τραῦμα ἦτο σοβαρὸν, καὶ δὲν ἠδύναντο ἐκ τῶν προτέρων ν' ἀποφανθῇ, πρὸ πάντων δὲ ἡ ἥθικὴ κατάστασις τοῦ τραυματισθέντος ἦτο τοιαύτη, ὥστε λίαν ἐφοβεῖτο.

[Ἐπεται τὸ τέλος].

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

Μετὰ λύπης ἀγγέλλομεν πρὸς τοὺς ὀλίγους συνδρομητὰς τῶν «Ἐκλεκτῶν», οἵτινες μέχρι τοῦδε καθυστεροῦσι τὴν συνδρομὴν των, ὅτι ὁ ἀναγκασθὼμεν στερεοτύπως νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα αὐτῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐλήφθη κατόπιν τῶν ἐπανελημμένων γνωστοποιήσεών μας περὶ πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς αὐτῶν.

κ. Α. Λεοναρόπουλον ταχυδρομικὸν Ἐπιστάτην. Γαστούνην. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ φροντισώμεν δι' ὅτι μᾶς γράψετε διότι εἶνε καιρὸς. — κ. Εὐάγγελον Παλλάτον. Ὀδησσόν. Τί γίνεσθε. — κ. Νικόλαον Σουλᾶνον Γύθειον. Δὲν εἶχομεν ἐπιστολὴν σας. Θὰ μᾶς ὑποχρεώσῃτε ἂν μᾶς ἀπαντήσητε. — κ. Π. Ε. Μπραζάκον. Καρθαγόλην. Μᾶς ἐλητημονήσατε. — κ. Γ. Α. Κωτσάκη. Ἐληφθὴ συνδρομὴ ὑμῶν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς θερμὰς ὑπὲρ τῶν «Ἐκλεκτῶν» ἐκφράσεις σας. Ἀμα τῇ ἐκδόσει τῆς «Γῆς τῆς Δουλείας» θὰ λάβετε αὐτήν. — κ. Σταύρον Μενεγάτον. Ἀποδείξει ἀπεστάλησαν. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς ὑπὲρ τῶν «Ἐκλεκτῶν» θερμὰς ἐνεργείας σας. — κ. Ἰωάννην Δ. Ξένον. Βιβλίον ἀπεστάλη. — κ. Ἀλέξ. Ἰω. Ζαχαλίδην. Ἐλήφθησαν. σφ. γρ. 59.20 διὰ τῆς διευθύνσεως τῆς «Ἐβδομάδος». Εὐχαριστοῦμεν. — κ. Λάμπρον Ἐνυάλην. Ἀπεστάλησαν μετὰ τοῦ Δ' καὶ Ε' τεύχους τῆς «Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης». — κ. Ν. Παντελίδην. Συνδρομὴ ὑμῶν ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Τὴν ὑπ' ἀριθ. 665 ἀποδείξιν σας θὰ λάβετε παρὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνταποκριτοῦ ἡμῶν κ. Π. Γρισάνην — κ. Δ. Χ. Γεωργιάδην. Ἐφροντίσαμεν καὶ ἐγράψαμεν.

Ἡ ἐν Σμύρνῃ γενικὴ ἀντιπροσωπεΐα τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων» ἀνετέθη τοῖς κκ.

Λαουταριδὴ καὶ Γάξη.

πρὸς οὓς, παρακαλοῦνται, ν' ἀποτείνωνται οἱ κκ. συνδρομηταὶ ἡμῶν, οἱ μὴ λαμβάνοντες τακτικῶς τὰ «Ἐκλεκτὰ Μυθιστορήματα». Τοῖς ἰδίους ἀνετέθη ἡ εἰσπραξὶς τῶν συνδρομῶν καὶ ἡ ἐγγραφὴ νέων συνδρομητῶν.